

Liten Tysk Schecke

Foto: Per Aronsson

Tschechische Schecken

Uenighet om opprinnelseslandet har det vært, men alle land har vel nå innsett det er Tsjekkia som skal ha æren for rasen. Flere lands kaninstandarder oppgir i innledningen til hver enkelt rasebeskrivelse litt historikk og rasens opprinnelsesland og det har i standarder blitt oppgitt ulik info. Liten Tysk Schecke er et navn som kun brukes i norden.

Ceskych Strakacu er navnet i Tsjekkia og første beskrivelse er fra 1863. Rasens første pioner var John V. Kálal som fra 1903 begynner rasearbeid og starter raseklubb i 1908. Tiden etter blir det uenighet om tegning og vekt. Det store skjer i Praha 20. november 1932, seriøse oppdrettere kommer sammen og starter spesialklubb.

Dette blir redningen, med målrettet avl både med hensyn til tegning og «økonomisk størrelse» som man sa; dyr med god kjøttfylde på 3-4 kg. En som legger ned mye arbeid er Jaroslav Drazan og i 1945 utgir han boken: Králíc Cesky Strakác. Klub Ceskych Strakacu, som feiret sine 80 år i 2012, er meget aktiv og samarbeider med tyske oppdrettere. I 7 år har dem nå hatt årlige bussturer til hverandre. Utvikling av rasen med hensyn til å få en lik vektsskala og godkjenne flere farger, er viktige tema som er tatt opp, og i 2012 ble den tatt inn i sveitsisk standard.

Men, vi tar å ser litt på historikken i et tysk oppslagsverk: Unsere Kaninchenrassen/Heinrich Niehaus. Om opprinnelsen heter det at; tyskeren Arnold Hirt, fra

Foto: Bjørn Egeland

Dette bildet tok jeg i 1994 på LU i Tønsberg. Da stilte Arve Frang ut 6 Liten Tysk Schecke. På LUU-1994 var det 10 LTS fra 2 utstillere. Dessverre har ikke rasen fått noe fotfeste hos oss, slik som flere trodde og håpet. Marit Jørgenrud stilte noen bra dyr i 2008 og 2009, nå ser det ut for den er «borte vekk». Bildet side 4, svensk LTS til Glenn Larsson

Dachingen, i 1972 satte seg som mål å avle frem en mindre utgave av Tysk Kjempeschecke. Han startet med å pare kjempen med Engelsk Schecke, men fikk vanskeligheter med alle de flekkene som går i en kjede langs sidene. Etter to år stilte Hirt ut 4 dyr som «nyhetsoppdrett» (de ble avvist). Så prøvde Hirt igjen, for han oppsporet at det i Tsjekkia hadde eksistert en Schecke i mange år i den utgave som Hirt skulle frem til. Ved hjelp av importdyr fikk han i 1977 i tysk standard opptatt rasen Kleinschecken. Men ut i fra historien er det ikke tvil om å sette Tsjekkia først. Ser vi i Europastandarden er rasenavnet: Tschechische Schecken.

Opptatt i Nordisk Standard i 1980

Første gang vi i norden hører om en liten

utgave av Tysk Kjempeschecke, er i dansk TK nr 1 i 1980. Da hadde Knud Lauridsen omtale av Europautstillingen, Strassbourg i november 1979, hvor han skriver: «*En nybet, som bør importeres til Danmark:* En miniatutgave av Tysk Kjempeschecke, veier 3 kg. Det er bare en skjønn kanin». Rasen kom da også hurtig til Danmark, og det var Jørn Clevin som kjøpte dem i fra Tyskland. Rasen ble presenterte for standardutvalget og ble opptatt høsten 1980. Når valg av navn ble Liten Tysk Schecke, var dette for å markere likheten med Tysk Kjempeschecke, for da rasen ble opptatt gikk den inn i rasegruppen småraser og da med vekt på 2,5 til 3,2 kg.

Men vi lar historie være historie, og går over til hva dagens kaninstandard kan fortelle oss om Liten Tysk Schecke:

Vekt: Skalaen for voksne gir 5 poeng med vekt mellom: 3,01 til 4 kg. NB: vekt over 4,51 kg blir 00 poeng. Europastandarden oppgir vekt: 3–4 kg. Tsjekkisk: 3,3–4 kg. Sveits sier idealvekt: 3,5–3,9 kg.

Ører: Vår Standard oppgir ikke lengde, men Tsjekkia oppgir: 10,5 til 12,5. Sveits sier 11,5 til 12,2 cm. EU: 10 til 12 cm.

Kroppens form: Kroppen er noe langstrakt, men uten å virke smal og skal ha en røslig holdning, med jevnt fordelt fyldige muskelpartier, harmonisk bygd og uten fremtredende partier.

Hodets tegning: består av "sommerfuglen", ring rundt øynene, en kinnflekk på hver side og ørene er farget i hele sin lengde.

Kroppens tegning: består av "ålestreken" og sideflekkene. Ålestreken starter ved øreroten og fortsetter uavbrutt over ryggen ut til halens tupp. Sideflekkene sitter på kroppens bakre halvdel og på lårene. De skal være symmetrisk fordelt på begge sidene og med et antall fra 3 til 7 enkeltstående flekker på hver side. Idealet er å ha likt antall flekker på hver side. Enkelte flekker på buken, halens underside og beinas innside er ingen feil.

Vi vet det er vanskelig å oppnå en korrekt og ønsket idealtegning, og av vanlige feil som medfører poengfradrag, kan nevnes:

Ujevne tegninger (taggete). Brudd på ålestreken foran skulderbladene eller på halen. Sammenvokste flekker i sidetegningen. Mindre enn 3 eller flere enn 7 sideflekker på en side. En til to frittstående sideflekker på forpartiet. Hvite hår i tegningen. Flere eller store flekker på buken, halens underside eller på beinas innsider. Av diskvalifiserende feil kan nevnes:

Avbrutt ålestrek mellom skulderbladene og haleroten. Manglende kinnflekk. Kinnflekk sammenvokst med øyenringen eller med øreroten. Sommerfuglen sammenvokst på underkjeven. Avbrutt øyenring. Sideflekker sammenvokste med ålestreken. Tre eller flere frittstående sideflekker på forpartiet. Hvite flekker i tegningen. Mangler tegningsflekker på sidene.

Farge: Tegningen er godkjent i svart, blå, brun (havana), rødbrun (madagaskar) og gulbrun (isabella).

Europastandarden oppgir disse i tillegg: Viltgrå, jerngå, chinchilla og gul, samt japaner gul/svart og gul/blå.

Tsjekkia jobber hele tiden for å få den i flere farger og som det fremgår av bildene her, så er siste nyheten: Marburger!

NYHET! Tegningsfarge: Marburger

To viltgrå:

**Bilder
som er
funnet
på
nettet**

**Unghann
fra Tsjekkia**

**Klubb-
utflukt**

**En blå
fra Tsjekkia**

**En brun
fra sveitsisk
standard**

